

[Nathalie Lind.]

en afklaring fra regeringens side. Hvorfor har man valgt disse sager ud som eksempel? Hvorfor tager man ikke det rolige og afslappede standpunkt og siger: vi giver afkald på den betingelse, vi stillede. Vil regeringen være med til dette, tror jeg, vi kunne få en rimelig og fornuftig løsning. Det tjener intet formål, hvad sagen end drejer sig om, at gøre nogle mennesker til martyrer og ved hjælp af procedurespørgsmål søge at få en endelig afgørelse.

Udenrigsøkonomiministeren (Ivar Nørgaard):

Fra flere sider har man været inde på hr. Tindemans' afsnit om u-landshjælpen. Jeg gør opmærksom på, at når hr. Tindemans omtaler u-landshjælp, så er det udtrykkelig i forbindelse med det, han kalder – og det, vi alle kalder – den nye verdensorden, og under denne overskrift. Jeg vil henvise til de synspunkter, som hr. Lembourn fremsatte, hvor hr. Lembourn jo meget beskæftigede sig med hr. Tindemans' gennemgang af problematikken i forbindelse med den nye verdensorden. Jeg er fuldstændig enig med hr. Lembourn i, at det er et af de områder, som klart er egnet til EF-samarbejde, og som overhovedet ikke kan løses af det enkelte land for sig. Det er ganske umuligt at gennemføre en aftale af den art, som u-landene ønsker det i forbindelse med en ny verdensorden, hvor man skal sikre u-landenes indkomster bl. a. og navnlig ved salg af deres råvarer. Her må en gruppe lande forpligte sig til at modtage råvarerne og sikre indre ordninger, der på den ene eller anden måde sætter markedsmekanismen ud af kraft, således at u-landene kan være sikre på at få bestemte indkomster. Det kan intet enkeltland ordne, og vi har i øjeblikket ikke nogen international organisation, der kan ordne det. Vi har nogle regionale organisationer, herunder netop navnlig EF, som har en mulighed for at gennemføre et sådant arrangement, hvilket vi jo også har set de første spirer til gennem Lomé-overenskomsten. Regeringen er altså helt på linje med de synspunkter, hr. Lembourn her fremlagde. Vi arbejder inden for EF med at påvirke EF til i videst muligt omfang at imødekomme u-landenes ønsker, og vi har den opfattelse, at det i u-landene også opfattes som det mest konstruktive bidrag, der hidtil har været ydet på verdensarenaen vedrørende et arrangement for en ny verdensorden, der kan sikre, at res-

sourcer overflyttes fra industrilandene til udviklingslandene.

Forsvarsministeren (Orla Møller):

Hr. Maigaard har stillet mig et par direkte spørgsmål i forbindelse med – skulle jeg kalde det den eventuelle fælles våbenproduktion i Europa. Jeg vil gerne have lov til først generelt at sige i hvert fald nogle ord om Euro-gruppen inden for NATO, som blev etableret i 1968. Formålet med det arbejde, der finder sted her, er at styrke den atlantiske alliance gennem et større og bedre koordineret europæisk bidrag, og det sker gennem et praktisk betonet samarbejde bl. a. omkring standardiseringen. Gruppen har en helt uformel status inden for NATOs rammer, men det er altså under NATOs regie, og arbejdet er lagt sådan til rette, at der ikke bliver tale om overlapning i forhold til det arbejde, der finder sted inden for NATO.

Når det drejer sig om virksomhedens omfang og dens karakter, så er det nok også nødvendigt at sige, at der er ikke nogen samlet filosofi, hvorunder man arbejder, men man tager hensyn til de aktuelle behov, den praktiske situation, der kan opstå. Der er nedsat nogle arbejdsgrupper, som tager sig af forskellige ting inden for dette arbejde. Det er inden for forskelligt træningsarbejde, inden for anskaffelse af materiel. Jeg har lyst til at sige, at vi vistnok er nødt til at erkende, at det praktiske samarbejde i Euro-gruppen hidtil kun har været af marginal betydning for alliansens forsvarsindsats sammenlignet med det bredere samarbejde i NATO, og de hidtidige resultater er da også ret beskedne.

Det er i den forbindelse allerede nævnt, at der startede et forsøg på at få Frankrig med i en form for samarbejde omkring disse problemer, og her er det, jeg konkret gerne vil have lov at sige til hr. Maigaard, at man har ganske rigtigt besluttet at oprette dette, der hedder Independent Programme Group, men den er ikke etableret, og der er på ingen måde tale om en organisation, men om et udvalg af embedsmænd. Jeg skal også bemærke, at Frankrig ikke er medlem af denne embedsmandsgruppe, men at man netop håber at få Frankrig med ind i billedet. Frankrig er nemlig ikke med i Euro-gruppen. Det er derfor, der er lavet denne særlige betegnelse, en uafhængig programgruppe. Der skal i næste måned holdes et møde i Rom med franske repræsentanter